

Chwalebne skutki chrztu za zmarłych

***"Albowiem tak jak wszyscy ludzie umierają na mocy swego pochodzenia od Adama, tak wszyscy, którzy są w jedności z Chrystusem, zostaną przywróceni do życia".
-1 Koryntian 15 werset 22***

Niewielu zaprzeczy, że cała ludzkość jest albo martwa, albo umierająca. Paweł wyjaśnia w naszym pierwszym wersecie, że zaczęło się to od pierwszego człowieka, Adama. Było to spowodowane nieposłuszeństwem Adama wobec boskiego prawa. (Rodzaju 2 wersety 16 i 17; 3 wersety od 17 do 19). Zasadniczo cały 15 rozdział 1 Listu do Koryntian przedstawia zapewnienie, że umarli otrzymają możliwość pełnego przywrócenia do życia poprzez zmartwychwstanie.

Paweł wyjaśnia, dlaczego tak jest: "Skoro bowiem przez człowieka (Adama) przyszła śmierć, przez człowieka też (Chrystusa Jezusa) przyszło

zmartwychwstanie". (werset 21). Tutaj przypomina się nam, że to człowiek Chrystus Jezus odkupił świat od śmierci, co jest zgodne ze słowami Jezusa, który powiedział, że odda swoje ciało "za życie świata". Jana 6 werset 51

Apostoł użył słowa "okup", aby opisać tę cechę Bożego planu wybawienia człowieka spod potępienia śmierci. Napisał: "To jest dobre i przyjemne przed obliczem Boga, Zbawiciela naszego, który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy. Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który dał samego siebie na okup za wszystkich, aby o tym świadczono we właściwym czasie". 1 Tymoteusza 2 wersety od 3 do 6

Greckie słowo w Nowym Testamencie, które jest tłumaczone jako "okup", oznacza "cenę odpowiadającą", "cenę odkupienia". Człowiek Chrystus Jezus, o którym Pismo Święte mówi, że był "święty, nieskalany, niepokalany, oddzielony od grzeszników", odpowiadał doskonałemu człowiekowi Adamowi, który został stworzony na obraz Boży. (Hebrajczyków 7 werset 26; Rodzaju 1 wersety 26 i 27). To Adam sprowadził śmierć na siebie i całe

swoje potomstwo, przekraczając Boskie prawo. Doskonały człowiek, Jezus, oddał samego siebie w ofierze śmierci, a czyniąc to, stał się ceną odpowiadającą tej ofierze. Ofiara ta zapewniła odkupienie Adamowi, a tym samym wszystkim, których potomstwo wywodzi się od niego - całej rasie ludzkiej. Ten "okup za wszystkich", jak określił to Paweł, otworzył wszystkim drogę do powrotu do życia.

Paweł napisał w innym miejscu: "Zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Boga jest życie wieczne przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego." (Rzymian 6 werset 23). Podobna myśl jest wyrażona w Ewangelii Jana 3 wersety 16 i 17: "Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony".

Jezus wyjaśnił dalej: "Kto wierzy w Niego (Jezusa), nie podlega potępieniu; kto zaś nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego". (Jana 3 werset 18). Teksty te ujawniają, że cały świat, z racji dziedziczności,

znajduje się pod potępieniem na śmierć oraz że uwolnienie od tego potępienia i możliwość przywrócenia do doskonałego życia zostały zapewnione przez Chrystusa. Jednak to przywrócenie zależy od wiary i akceptacji przez jednostkę, dla której to pełne miłości postanowienie zostało uczynione.

W obecnym czasie o tych, którzy dowiadując się o tym zapewnieniu Bożej łaski, przyjmują je na warunkach posłuszeństwa i pełnego poświęcenia się czynieniu Bożej woli, mówi się, że są "usprawiedliwieni", uznani za sprawiedliwych w oczach Boga. Paweł napisał: "Będąc usprawiedliwieni z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa". (Rzymian 5 werset 1). Ci, którzy nie przyszli do Chrystusa w pełnej wierze, popartej całkowitym poświęceniem swojego życia wypełnianiu woli Bożej poprzez podążanie śladami Jezusa, nie cieszą się obecnie tym "pokojem z Bogiem". Nadal są od Niego oddzieleni przez grzech - nadal znajdują się pod potępieniem na śmierć.

Nie ma innej drogi zbawienia od śmierci niż przez Chrystusa. Mówiąc o Jezusie, Piotr powiedział: "Nie ma też w żadnym innym zbawienia, gdyż nie ma

żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, w którym moglibyśmy być zbawieni". (Dzieje Apostolskie rozdział 4 werset 12). Powodem, dla którego nie ma innego zbawienia od śmierci, jak tylko przez Jezusa, jest to, że jest On jedynym, który przelał swoją doskonałą ludzką krew w imieniu przeklętej grzechem i umierającej rasy. Przelana krew jest w Piśmie Świętym symbolem przelanego życia, a Jezus "wylał swoją duszę aż do śmierci", aby Adam i całe jego potomstwo mieli możliwość życia. Izajasza 53 werset 12

Kiedy przez wiarę przyjmujemy postanowienia przelanej krwi Chrystusa i poświęcamy się Boskiej woli, odkrywamy, że jest w tym coś więcej niż tylko wiara. Paweł napisał: "Wam dano w imieniu Chrystusa nie tylko w Niego wierzyć, ale i dla Niego cierpieć". (Filipian 1 werset 29). Wiele wersetów wskazuje na to, że przywilejem chrześcijan jest cierpienie z Jezusem. W liście do Tymoteusza Paweł napisał: "Wierne to powiedzenie: Bo jeśli z nim umarliśmy, z nim też żyć będziemy: Jeśli cierpimy, z nim też królować będziemy". 2 Tymoteusza 2 wersety 11 i 12

DLA ZMARŁYCH

Paweł wspomina o tym aspekcie Bożej woli dla wszystkich wierzących w związku z dyskusją na temat zmartwychwstania umarłych. Najwyraźniej w kościele w Koryncie byli tacy, którzy nie wierzyli w zmartwychwstanie Jezusa. Wskazuje on, że jeśli Chrystus nie został wzbudzony z martwych, to nie ma nadziei, że ktokolwiek z umarłych zostanie przywrócony do życia. Wręcz przeciwnie, pokazuje nie tylko, że Jezus został wzbudzony z martwych, ale że wszyscy przez Niego zostaną wskrzeszeni z martwych i będą mieli możliwość przywrócenia do doskonałego życia. 1 Koryntian 15 wersety od 12 do 22

Apostoł wyraźnie pokazuje, że zostanie to osiągnięte przez panowanie Chrystusa i że będzie On panował, dopóki wszyscy wrogowie nie zostaną położeni pod Jego stopami. Nawet sama śmierć zostanie zniszczona. Kiedy to chwalebne dzieło zostanie zakończone, królestwo Chrystusa zostanie przekazane Ojcu, aby "mógł być wszystkim we wszystkich". 1 Koryntian 15 wersety od 24 do 28

Paweł dodaje do tego następujące słowa: "Cóż mają czynić ci, którzy są chrzczeni za umarłych, jeśli umarli nie zmartwychwstają? Dlaczego więc są

chrzczeni za umarłych? I dlaczego jesteśmy zagrożeni w każdej godzinie? Protestuję przez waszą radość, którą mam w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, umieram codziennie. Jeśli tak jak ludzie walczyłem z bestiami w Efezie, jaką korzyść odniosę, jeśli umarli nie zmartwychwstają? Jedźmy i pijmy, bo jutro umrzemy" - wersety od 29 do 32.

Tutaj przypomina się nam, że prawdziwi wierzący w Chrystusa - ci, którzy obecnie podążają Jego śladami - cierpią i umierają wraz z Nim. Paweł wyjaśnia, że dzieje się to w imieniu "umarłego" świata ludzkości, wskazując, że w pewien sposób umarli skorzystają z cierpień i śmierci naśladowców Jezusa. Jest to rzeczywiście jedna z ważnych cech wielkiego planu Boga, by dać życie ludzkości. Pismo Święte zwraca na to naszą uwagę na wiele sposobów. Jednym z nich jest obietnica dana Abrahamowi, że przez jego potomstwo będą błogosławione wszystkie rodzaje ziemi. Rodzaju 12 werset 3; 22 werset 18

Paweł identyfikuje to obiecane nasienie Abrahama jako Jezusa i dodaje: "Wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusa, przyoblekliście się w Chrystusa. (...) A jeśliście Chrystusowi, tedyście

nasieniem Abrahamowym, a według obietnicy dziedzicami". (Galacjan 3 wersety 16 i 27 do 29). Tutaj jest oczywiste, że ci, którzy zostali ochrzczeni w Chrystusa i są wierni, odziedziczą wraz z Nim obietnicę błogosławienia wszystkich rodzin ziemi. Ponieważ te "rodziny ziemi", które mają być błogosławione, są albo martwe, albo umierające, logiczne jest myślenie o tych, którzy zostali ochrzczeni w Jezusa Chrystusa jako, symbolicznie mówiąc, "ochrzczeni za umarłych". To właśnie przez ten chrzest okazują się godni i są przygotowani do tego wielkiego przyszłego dzieła błogosławienia wszystkich rodzin ziemi.

CHRZEST WYJAŚNIŁ DALEJ

Zanurzenie w wodzie dozwolone w Piśmie Świętym dla chrześcijan jest jedynie symbolem lub obrazem prawdziwego chrztu, który nie jest w wodę, ale w Chrystusa, a dokładniej w Jego śmierć. Paweł stwierdza: "Czyż nie wiecie, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Jezusa Chrystusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? (...) Jeżeli bowiem zostaliśmy razem wszczępieni w podobieństwo Jego śmierci, to będziemy również podobieństwem Jego zmartwychwstania". Rzymian 6 wersety 3 i 5

Jakie było "podobieństwo" śmierci Jezusa? Apostoł wyjaśnia dalej: "W tym, że umarł, umarł dla grzechu raz: (...) Podobnie i wy uważajcie się za umarłych dla grzechu". (wersety 10 i 11). Jezus nigdy nie był grzesznikiem. Jego śmierć "dla grzechu" była zatem śmiercią ofiarniczą w imieniu przeklętego grzechem świata ludzkości. Nasze wszczęcie wraz z Nim przez chrzest w śmierć jest również śmiercią ofiarną. Paweł napisał: "Proszę was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście stawiali ciała swoje ofiarą żywą, świętą, przyjemną Bogu, która jest rozumną służbą waszą". Rzymian 12 werset 1

Odnosząc się do swojego chrztu w ofiarniczą śmierć, Jezus powiedział: "Ja mam chrzest, którym mam być ochrzczony, a jakże jestem utrudzony, dopóki się to nie wykona!". (Łukasza rozdział 12 werset 50). Greckie słowo przetłumaczone tutaj "utrudzony" ma znaczenie bycia ograniczonym lub zajęтым. Odniesienie naszego Pana jest ewidentnie do końcowych godzin Jego służby, kiedy miał zostać arestowany i skazany na śmierć. Tak więc Jego chrzest miał być, w dosłownym znaczeniu, "chrztem śmierci".

Kiedy dwóch Jego uczniów poprosiło, aby usiąść, jeden po Jego prawicy, a drugi po Jego lewicy w Jego królestwie, Jezus powiedział do nich: "Nie wiecie, o co prosicie: czy możecie pić z kielicha, z którego Ja piję, i być ochrzczeni chrztem, którym Ja jestem ochrzczony?" - Ewangelia Marka rozdział 10 wersety od 35 do 38.

Ci dwaj uczniowie powiedzieli, że mogą przejść przez doświadczenia, do których odnosił się Jezus, więc powiedział: "I wy pić będziecie z kielicha, z którego ja piję, i chrztem, którym ja jestem chrzczony, wy będziecie ochrzczeni". (werset 39). Słowo chrzczyć oznacza "pogrzebać", a odniesienie w tych różnych tekstach dotyczy pogrzebania naszej woli w woli Bożej. Wolą Bożą było, aby Jezus umarł ofiarniczo za grzechy świata, a zatem pogrzebanie woli Mistrza w woli Ojca Niebieskiego oznaczało również Jego chrzest w śmierć. Podobnie wolą Bożą jest, by uczniowie Jezusa podążali za swym Mistrzem ku śmierci, by byli ochrzczeni Jego chrztem, który Paweł wyjaśnia jako chrzest w śmierć.

Ofiarnicza śmierć Jezusa zapewniła anulowanie wyroku śmierci spoczywającego na rasie Adamowej; żadna inna ofiara nie jest do tego potrzebna. Jednak świat, uwolniony od potępienia, musi zostać

oświecony w kwestii ofiarniczego dzieła Chrystusa. Oprócz tego ludzkość musi zostać podniesiona z umysłowej i moralnej degradacji oraz oczyszczona ze wszystkich utrzymujących się skutków grzechu, aby mogła zostać przywrócona do doskonałości utraconej w Adamie. Wierni naśladowcy Jezusa, którzy są posadzeni razem na podobieństwo Jego śmierci, mają uczestniczyć w tym dziele oświecenia i przywrócenia.

POJEDNANIE ŚWIATA

Pojednanie można zdefiniować jako proces rozstrzygania lub rozwiązywania różnic, sprzeczności lub konfliktów, tak aby dwie lub więcej stron mogło odzyskać wzajemną przychylność. Paweł napisał o pojednaniu ludzkości z Bogiem: "Wszystko jest z Boga, który pojednał nas z sobą przez Jezusa Chrystusa i zlecił nam posługę pojednania; To znaczy, że Bóg był w Chrystusie, pojednał świat z sobą, nie przypisując im win; i przekazał nam słowo pojednania. Teraz więc jesteśmy ambasadorami Chrystusa, tak jakby Bóg prosił was przez nas: prosimy was w imieniu Chrystusa: pojednajcie się z Bogiem ". 2 Koryntian 5 wersety od 18 do 20

Z tego fragmentu wynika, że ofiarujący naśladowcy Mistrza uczestniczą wraz z Nim w "służbie pojednania", w dziele pojednania świata ludzkości z Bogiem. Dzieło to pochodzi od Boga, wielkiego Autora planu zbawienia zgubionego rodzaju ludzkiego. Jego plan został wprowadzony w życie przez Jezusa: "Bóg był w Chrystusie, pojednał świat z sobą". Następnie my, naśladowcy Chrystusa, zostajemy wprowadzeni do obrazu jako przedstawiciele Chrystusa w dziele pojednania, dla którego On przygotował. Zostało nam dane lub "powierzone nam" "słowo pojednania".

W wersecie 21 czytamy: "Tego (Jezusa), który nie znał grzechu, uczynił ofiarą za grzech za nas, abyśmy się stali sprawiedliwością Bożą w Nim". (2 Koryntian 5 werset 21). Tutaj mamy wyjaśnienie podstawy, na której my, którzy przez dziedzictwo jesteśmy członkami przeklętej grzechem i umierającej rasy, możemy być użyci przez Boga w dziele pojednania. Dzieje się tak dlatego, że Chrystus przede wszystkim zapewnił nam pojednanie, a po przyjęciu tego zapewnienia stajemy się "sprawiedliwością Bożą w Nim". Nie dodajemy nic do wartości krwi, przez którą zostaliśmy pojednani, ale moc tej krwi skutkuje naszym pojednaniem, a

Bóg uznaje nas za sprawiedliwych i daje nam przywilej uczestniczenia z Chrystusem w dziele pojednania dla innych.

Paweł kontynuuje w rozdziale 6, w pierwszym wersecie: "My tedy, jako współdziałający z nim, prosimy was, abyście nadaremno łaski Bożej nie przyjmowali". Jakże cudowna jest Boża łaska, której apostoł wzywa nas, byśmy nie przyjmowali na próżno! Ten przywilej bycia robotnikami razem z Nim jest dziełem, które obejmuje dwa wieki w Bożym planie zbawienia - obecną Ewangelię, czyli Wiek Chrześcijański i nadchodzący Wiek Mesjański. Chrystus zlecił swoim naśladowcom, aby szli na cały świat i głosili Ewangelię (greckie: dobre poselstwo) - słowo pojednania. (Mateusza rozdział 24 werset 14; Dzieje Apostolskie rozdział 1 werset 8). Praca ta wymaga poświęcenia, oddania życia w służbie dla Pana. Jest to związane z naszym chrztem w śmierć z Chrystusem, naszym cierpieniem i umieraniem z Nim.

Następnie, jak widzieliśmy, dziełem zbliżającego się Wieku Mesjańskiego, kiedy wszyscy członkowie ciała Chrystusa zostaną zgromadzeni i przygotowani, będzie pojednanie i przywrócenie

reszty ludzkości do życia. Paweł napisał: "W czasie słusznym wysłuchałem cię, a w dniu zbawienia pomogłem ci; oto teraz czas słuszny, oto teraz dzień zbawienia". 2 Koryntian 6 werset 2

Wyrażenie "teraz, w czasie słusznym" nie odnosi się do życia jednostek, ale do okresu w planie Bożym - obecnego Wieku Ewangelii - kiedy Ojciec Niebieski przyjmuje ofiarę swego ludu i wyznacza im rolę w swoim planie jako współpracownikom razem z Nim. W tym tekście Paweł cytuje częściowo Izajasza 49 wersety 8 i 9: "Tak mówi Pan: W czasie przyjemnym wysłuchałem cię i w dniu zbawienia pomogłem ci; i zachowam cię, i dam cię za przymierze ludowi, abys utwierdził ziemię, abys odziedziczył spustoszone dziedzictwa; abys mógł powiedzieć więźniom: Wyjdźcie; tym, którzy są w ciemności, pokażcie się. Będą się żywić na drogach, a ich pastwiska będą na wszystkich wyżynach".

ZARÓWNO NIEBIAŃSKIE, JAK I ZIEMSKIE ZBAWIENIE

W obecnym czasie ci, którzy przez wiarę uczestniczą w zapewnieniu życia uczynionym dla nich przez Boga przez Chrystusa, jeśli będą wierni aż do śmierci, zostaną wywyższeni do chwały, czci i

nieśmiertelności. (Rzymian 2 werset 7). W Liście do Hebrajczyków 3 wersecie 1 jest mowa o nich jako o "uczestnikach powołania niebieskiego". W 2 Piotra 1 wersecie 4 są opisani jako obdarzeni obietnicami, dzięki którym mogą stać się uczestnikami "boskiej natury", która jest naturą Boga. W Rzymian 5 wersecie 2 są oni przedstawieni jako radujący się "nadzieją chwały Bożej".

Boska natura jest nie tylko nieśmiertelnością, ale także źródłem życia. Dlatego właśnie, jak w cytowanym powyżej Izajasza 49 wersecie 8 i 9, ci, o których jest mowa jako o zachowanych przez Boga we wszystkich ich próbach, gdy cierpią razem z Chrystusem w Jego chrzcie w śmierć, są przedstawieni jako mówiący do więźniów: "Wyjdźcie", a do tych, którzy są w ciemności: "Okażcie się". Są to "więźniowie", ogromna reszta ludzkości, zarówno umarli, jak i żywi, którzy przez Chrystusa i Jego wiernych naśladowców zostaną wyprowadzeni z niewoli śmierci Adamowej. Ci jednak nie zostaną wywyższeni do boskiej natury, tak jak Kościół, ale zostaną wyprowadzeni "na odziedziczenie spustoszonych dziedzictw".

Jest to dziedzictwo życia na ziemi i panowanie nad ziemią, które zostało dane Adamowi, ale które utracił przez grzech. To dziedzictwo ziemskiego życia zostało nabyte krwią Chrystusa, a Kościół przyłączy się do Niego w przywracaniu tego dziedzictwa wszystkim, którzy będą posłuszni prawom tysiącletniego królestwa błogosławieństw, podczas którego umarli, za których prawdziwi chrześcijanie są teraz chrzczeni, zostaną oświeceni i otrzymają możliwość powrotu do doskonałości ludzkiego życia.

Jakże jesteśmy wdzięczni za to, że nasz kochający i wieczny Bóg był zawsze obecny jako pomoc dla swego ofiarującego się ludu przez cały ten "dzień zbawienia", który, jak wierzymy, zbliża się do końca! Cieszymy się, że przez zasługę krwi Chrystusa nasz Niebiański Ojciec przyjmuje ofiary swego ludu i umożliwia sprawdzenie ich wierności wobec Niego, mając na uwadze ich ostateczne wywyższenie do boskiej natury.

Jak widzieliśmy, nawet w czasie, gdy trwał ich chrzest śmierci, Pan używał ich jako współpracowników w swoim wielkim planie zbawienia. Będą oni nadal wykorzystywani jako słudzy pojednania w przyszłym wieku, ponieważ będą przekazywać przesłanie pojednania i

przywrócenia całej ludzkości, aż w końcu wiedza o Panu napełni ziemię "jak wody pokrywają morze". Izajasza rozdział 11 werset 9; Habakuka rozdział 2 werset 14.

To przez kościół, jako ambasadorów Chrystusa i posługujących się słowem pojednania, wiedza o "okupie za wszystkich" dostarczoną przez Jezusa zostanie w odpowiednim czasie "poświadczona" lub podana do wiadomości wszystkich. 1 Tymoteusza 2 wersety od 3 do 6

PANNA MŁODA

W symbolicznym języku Biblia mówi o wiernym kościele jako całości - o wszystkich tych, którzy podczas obecnego Wieku Ewangelii są posadzeni razem na podobieństwo śmierci Jezusa - jako o "oblubienicy" Chrystusa. W Objawieniu 19 werset 7 Jezus jest wspomniany jako "Baranek", ze względu na ofiarniczy charakter odkupienia. Czytamy: "Cieszymy się i radujmy, i oddajmy mu cześć, bo nadeszło wesele Baranka, a jego małżonka przygotowała się".

To "przygotowanie" w obecnym czasie tych, którzy będą zjednoczeni z Jezusem w chwale i będą uczestniczyć z Nim w przywróceniu ludzkości podczas Wieku Mesjańskiego, pociągnęło za sobą wiele ofiar i cierpień. Służba Jezusa polegała głównie na poświęceniu, które zakończyło się śmiercią. Pismo Święte wzywa nas, byśmy byli tacy jak On, symbolicznie pogrzebani z Nim przez chrzest w śmierć.

Ozdoba przyszłej panny młodej, oprócz tego, że jest bezinteresowną miłością prowadzącą do poświęcenia dla innych, jest także ozdobą pokory i posłuszeństwa w wypełnianiu woli Bożej. W rzeczywistości jest to bogate połączenie wszystkich owoców i łask Ducha Świętego. (Galacjan 5 wersety 22 i 23; 2 Piotra 1 wersety od 5 do 7). Dopiero gdy każdy członek przyszłej oblubienicy Chrystusa zostanie w ten sposób "przyozdobiony dla swego męża", a całość zostanie wyprowadzona w "pierwszym zmartwychwstaniu", nastąpi zaślubiny Baranka i jego oblubienicy. Objawienie 21 werset 2; 20 werset 6

Wtedy wypełni się Objawienie 22 werset 17, ponieważ dopiero wtedy będzie skompletowana klasa oblubienicy. W tekście czytamy: "Duch i

oblubienica mówią: Przyjdź. A kto słyszy, niech powie: Przyjdź. A kto pragnie, niech przyjdzie. A kto chce, niech wody żywota darmo zaczerpnie". Zostaliśmy poinformowani, że "Duch", święta moc i wpływ Boga objawiający się przez Jego Syna, Chrystusa Jezusa, oraz "oblubienica", wierny kościół, będą stanowić środki, za pomocą których ludzkość zostanie zaproszona do zaczerpnięcia "wody żywota". W ten sposób ponownie ujawnia się wyjątkowa pozycja w planie zbawienia zajmowana przez tych, którzy są posadzeni razem na podobieństwo śmierci Jezusa.

Nic dziwnego, że Paweł wskazuje, jak daremne byłoby chrześcijańskie cierpienie i śmierć, jak pusty sens miałby nasz chrzest za umarłych, gdyby nie było zmartwychwstania umarłych! Wiemy jednak, że ma nastąpić zmartwychwstanie umarłych, ponieważ Chrystus, "pierwociny", został już wzbudzony z martwych i wywyższony do niebiańskiej chwały. (1 Koryntian 15 werset 23). "Pierwsze zmartwychwstanie" obejmie wszystkich, którzy cierpieli i umarli z Nim, aby mogli żyć i królować z Nim, ale ta chwalebna nadzieja może zostać zrealizowana tylko poprzez wierność "aż do śmierci". Objawienie 2 werset 10

Radujemy się z zapewnienia Boskiej pomocy dla tych, którzy kładą swoje życie w ofierze. Jedną z największych zachęt do wierności jest obietnica Pisma Świętego, że nasze bycie "ochrzczonego za umarłych" świata w obecnym czasie ma przynieść im ostateczną korzyść w przyszłym wieku w Bożym planie. Jeśli będziemy wierni, będziemy uczestniczyć w wielkim przyszłym dziele przywrócenia umarłych do życia, oświecenia ich, pojednania ich z Bogiem i dania im możliwości życia wiecznego. Jakże chwalebny rezultat jest obiecany w Słowie Bożym!